

بیانات در دیدار گروهی از فرزندان شاهد فارغ‌التحصیل در مقاطع مختلف دانشگاهی - 8 دی / 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

از دیدار شما عزیزان و بازماندگان شهدای مکرم ما، بسیار خوشحال شدم. خدا را شکرگزاریم که روزی را دیدیم که شما فرزندان شهدا بحمدالله مدارج علم و ترقی را پیموده‌اید و در مقاطع مختلف فارغ‌التحصیل شده‌اید. امیدوارم جامعه و کشور ما آن روزی را هم ببیند که شما عزیزان - که عطر شهادت از شما به مشام می‌رسد و یادگار شهدای عزیز ما هستید - مجاری عمده‌ی امور را در کشور به دست گرفته‌اید.

آنچه برای ما اهمیت دارد، این است که در دانشگاه و محیط‌های تحصیلی و همچنین در همه‌ی فضای کشور، جهتگیری، همان جهتگیری‌یی باشد که شهدای فداکار و شجاع و ایثارگر ما در آن مسیر رفتند و با شور و شوق جان دادند. هر کس در هر قسمتی، در هر سطحی و هر جا از این کشور هست، باید بشدت پرهیز کند از این که کاری بشود برخلاف جهتگیری انقلابی و اسلامی‌یی که شهدای ما در آن جهت حرکت کردند. دانشگاه هم بایستی در این جهت باشد، مراکز اداری کشور در سطوح مختلف هم بایستی در این جهت باشند.

شما فرزندان شهدا هستید و پدران شما در این راه جان خودشان را دادند و شما احق و اولی هستید که این راه را ادامه بدهید و در این جهت حرکت بکنید. شما باید از خودتان و از این جهتگیریتان خیلی مراقبت کنید.

این نکته را هم به شما عزیزان عرض کنم که انسان دایماً در معرض ابتلاء و امتحان است. هیچ چیز يك انسان را برای همیشه مصونیت نمی‌بخشد؛ نه علم، نه مجاهدت، نه حتی تدین و تقوا؛ اگر انسان سعی نکند آن را حفظ بکند. این طور نیست که ما به خودمان بگوییم در راه خدا این عمل بزرگ و این مجاهدت را انجام داده‌ایم، پس ما دیگر آسیب‌پذیر نیستیم؛ نخیر، این طور نیست. حتی کسانی که کارهای بزرگ را در راه خدا انجام می‌دهند، اگر مراقب خودشان نباشند، آسیب‌پذیرند. انسان باید دایم از خود مراقبت کند.

قرآن کریم درباره‌ی آن مجاهدانی که در جنگ زخمی هم شدند - که دیگر از این بالاتر چیست؟ انسان، هم به میدان جنگ برود و هم مجروح بشود؛ مثل این عزیزان جانباز ما - می‌فرماید: «الذین استجابوا لله و الرسول من بعد ما اصابهم القرع»؛ (1) کسانی که به میدان جنگ و جهاد در راه خدا رفتند و مجروح و زخمی شدند، «لذین احسنوا منهم و اتقوا اجر عظیم»؛ (2) این اجر و پاداش بزرگ برای آنها می‌ماند؛ در صورتی که تقوا و نیکوکاری را با خودشان همراه داشته باشند. والا اگر کسی آن مجاهدت را بکند و آن ارزش معنوی را به دست بیاورد، اما خدای نکرده آن ارزش را برای خود حفظ نکند، این خسران است. چه چیزی می‌تواند آن ارزش را برای ما حفظ کند؟ تقوا. به همین خاطر است که در هر نماز جمعه و در هر سوره‌ی قرآن، «تقوا» دایماً به ما تذکر داده می‌شود. در اول قرآن - همین آیاتی که در این جا تلاوت شد - صحبت از تقواست: «ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين» (3)

شما عزیزان، در دنیا و آخرت عزیزید؛ به خاطر این که در راه خدا مشکل بزرگی را تحمل کردید و آن، فقدان پدر است؛ این چیز خیلی مهمی است و باید این را حفظ کنید. این ارزش، دایمی و لایزال نیست؛ بسته به این است که خودتان آن را نگهدارید و حفظ کنید؛ و حفظش به این است که تقوا را رعایت کنید.

راه آن پدران و آن شهیدان را حفظ کنید. شما ان شاءالله مقامات عالی‌هی علمی را طی می‌کنید، محقق می‌شوید،

دانشمند می شوید، استاد می شوید، دکتر می شوید، کارهای فنی می کنید، کارخانه‌ها را اداره می کنید، بخشهای دولتی و ملی را اداره می کنید. هر جا هستید - چه در دانشگاه و چه در محیط کار - بایستی فراموش نکنید که راه، راه همان شهیدی است که شما بازمانده‌ی او محسوب می شوید. راه او را باید دنبال کنید؛ و این آن چیزی است که اگر ما به یاد داشته باشیم، انقلاب ما را حفظ خواهد کرد.

البته در تحصیل علم هم شما بخصوص باید بیشتر تلاش کنید، تا آن کسانی که در دلهاشان مَرَضی هست، نتوانند چیزی بگویند و بهانه‌یی بگیرند. بیشتر و بهتر از همه باید درس بخوانید و مدارج علمی را عالیتر از همه باید طی کنید. شهادت، نشانه‌ی استواری است. شهدا غالباً عناصر پولادین جبهه‌ی جنگ و جزو عناصر پولادین مردم بودند. این روحیه و این اراده باید در درس خواندن و در کار شما خودش را نشان بدهد.

خیلی خوشحالم از این که می بینم شما بحمدالله این مقاطع گوناگون را طی کردید؛ ان شاءالله باز هم ادامه‌ی تحصیل بدهید. آنهایی که هنوز راهی برای ادامه‌ی تحصیل دارند، ادامه بدهند، تا با سوادتر و عالمتر بشوند و آن چنان که شایسته است، در جامعه و در نظام مفید واقع بشوند.

این انقلاب متعلق به شماهاست؛ متعلق به جوانان است؛ متعلق به مردم مؤمن و حزب‌اللهی است؛ متعلق به خانواده‌ی شهادت؛ متعلق به فرزندان شهادت؛ شما باید آن را اداره کنید، و شما هستید که باید ان شاءالله این کشور و این انقلاب را تحویل بگیرید. ادامه‌ی راهی را که امام بزرگوارمان آن را شروع کردند و پدران شما جاده‌هایش را کوبیدند، ان شاءالله شما باید با استواری بروید.

این آقایان مسؤولان بنیاد شهید هم هرچه می توانند و در وسع و قدرتشان هست، ان شاءالله بایستی به این کار فرهنگی کمک کنند؛ چون خدمت فرهنگی به خانواده‌ی شهدا - که ما بارها بر آن تأکید داشته‌ایم - اهمیت و ارزشش از خدمات مادی بیشتر است؛ ماندگاریش هم برای خانواده‌ی شهدا ان شاءالله بیشتر و با برکت‌تر است.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

1 و 2) آل عمران: 172

3) بقره: 2